

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma:

Kfv.V.35.261/2024/5.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A per tárgya:

az alperes

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: agrártámogatási ügy

A felülvizsgálattal támadott határozat:
számú ítélete

a Pécsi Törvényszék 2.K.700.165/2024/12.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 2.K.700.165/2024/12. számú ítéletét – az indokolás módosításával – hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bíróági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték beszédési számlájára.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. május 15-én a 2018. évi egységes kérelme keretében - a termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól szóló 9/2015 (III.13.) FM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján - kérelmet nyújtott be a 2018. évi tejhasznú tehéntartás támogatás megállapítása iránt, mely kérelemben 508 egyedre hivatkozott, amelyek elléssel rendelkeznek, azzal, hogy mind az 508 egyedet regisztrálta az ENAR-nyilvántartásban. A kérelem benyújtását követően a felperes törölte 15 egyed vonatkozásában az ellési eseményt és azok az ENAR-nyilvántartás regisztrációjából kikerültek.

[2] Az elsőfokú hatóság a 2019. április 3-án kelt 593/5401/150/3/2018. iktatószámú határozatával a 2018. évi tejhasznú tehéntartás támogatás iránti felperesi kérelemnek 508 egyed tekintetében helyt adott és 51.196.445 forint támogatási összeget állapított meg. Az elsőfokú hatóság a fenti határozat felülvizsgálata iránt eljárást indított és a 2022. január 19-i ENAR-nyilvántartásból történő lekérdezés alapján megállapította, hogy 15 kérelmezett egyed nem rendelkezett elléssel.

[3] A Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) a 2022. január 26-án kelt 593/5401/150/4/2018. számú határozatával a támogató határozatot visszavonta, a felperes tejhasznú tehéntartás támogatási iránti kérelmét elutasította és kötelezte őt 51.196.445 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére. A határozat indokolása értelmében 15 egyed, illetve ellési esemény kikerült az ENAR regisztrációból, ekként a támogatási feltételeknek csupán 493 egyed felelt meg (a kérelmezett 508 egyedből). A kötelezés kapcsán hivatkozott a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2013.12.17-i 1306/2013/EU rendelete (a továbbiakban: Rendelet) 60. cikkére, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Támogatási tv.) 55. § (10) bekezdésére, 69. § (1) bekezdésére és a Jogcímrendelet 13. § (1) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára.

[4] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2022. március 26-án kelt EUJF1043-1/2022. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[5] Indokolásában hivatkozott az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, valamint a Központi Költségvetésből finanszírozott egyes támogatások igénybevételével kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 22/2016. (IV.5.) FM rendelet 10. § (1), (2) bekezdésére, a Támogatási tv. 38. § (7), (8) bekezdésére, 46.§ (1)-(4) bekezdésére, 47. § (3), (5) bekezdésére, 55. § (10) bekezdésére, 69. § (1) bekezdés a)-f) pontjára, a Jogcímrendelet 4. § (4) bekezdésére, 9. § (1)-(6a) bekezdésére, illetve a 13. § (1)-(3) bekezdésére, valamint (5), (8) bekezdésére, illetve az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer, a kifizetések elutasítására és visszavonására vonatkozó feltételek, valamint a közvetlen kifizetésekre, a vidékfejlesztési támogatásokra és a kölcsönös megfeleltetésre alkalmazandó közigazgatási szankciók tekintetében történő kiegészítéséről szóló, a Bizottság 640/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (a továbbiakban: 640/2014/EU rendelet) 31. cikk (1), (3) bekezdésére.

[6] A Jogcímrendelet 1. § 15. pontjára, valamint 9. § (6) bekezdésére utalva állította, hogy csak azok az adatok tekinthetők a támogatás szempontjából elfogadhatóknak, amelyeket az ENAR-nyilvántartásban a támogatási kérelem benyújtási időszak végéig bejelentésre kerülnek, és az ENAR-nyilvántartásban szerepelnek. A fellebbezéshez csatolt, a NÉBIH részére megküldött levélben feltüntetett borjú fülszámok részletes bizonylat szintű vizsgálata során megállapította, hogy a kérelmezett egyedek ellési eseménye 2018. márciusában azért került bejelentésre, hogy a támogatás elnyeréséhez szükséges feltételeket a felperes mesterségesen megteremtse. Megállapította, hogy a valóságban nem vemhesült egyedek jelentős részét értékesítették, illetve vágóhídon levágták, mivel azok tejtermelésre alkalmatlanok voltak. A problémás egyedek állatmozgása, tenyészetből való kikerülésük és vágóhídi levágásuk dátuma alátámasztja, hogy nem vemhesült selejt állatokról van szó, melyeknek a további tartása gazdaságtalanná vált.

[7] Rögzítette, hogy a felperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az elutasított állatállományát elsődlegesen tejtermelés céljából tartotta volna, nem bizonyította az elléseket sem, így az elsőfokú határozat jogszerű. A támogatásra történő jogosultságnak a támogatási időszak teljes időtartama alatt fenn kell állnia.

[8] Megjegyezte az alperes, hogy a fellebbezésben a felperes tévesen hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseire, az ugyanis jelen eljárásban nem alkalmazható. A Támogatási tv. speciálisan a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokkal kapcsolatos hatósági eljárásokra vonatkozik, rendelkezései az agrártámogatásra alkalmazandó sui generis (önálló, különös) eljárási szabályoknak tekintendők.

A kereset és a védírat

[9] A felperes a jogerős határozat ellen előterjesztett keresetében annak elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra

kötelezését kérte. Kifogásolta, hogy az alperes nem értékelte, a fellebbezéséhez csatolt hatósági bizonyítványnak minősülő marhalevelekkel igazolta, hogy 16 egyed rendelkezett elléssel a támogatási kérelem benyújtásának időpontjában, ezért sérült a Támogatási tv. 55. § (4b) bekezdés e) pont eb) alpontja. Ezzel összefüggésben hivatkozott a marhalevél kiváltásáról és kezeléséről szóló 21/1996. (VII.9.) FM rendelet 1. § (1) bekezdésére, amely szerint a marhalevél hatósági bizonyítványnak minősül, továbbá az Ákr. 95. §-ára, illetve annak indoklására. A NÉBIH 2022. május 12-én ellenőrzést tartott a gazdaságában és megállapította, hogy a megszületett borjak felperesi tenyészetben megtalálhatók, kérelmére pedig az egyedeket ismételten regisztrálták az ENAR-nyilvántartásban. Az egyedek törlése az ENAR-nyilvántartásból nem jelenti azt, hogy azok meg sem születtek. Az utólagos törlés nem negligálja a két évvel korábbi állapot fennállását. A hatóság nem vizsgálta a törlés körülményeit, sem azt, hogy az állatok fellelhetők-e a felperesi telephelyen. A jogszabály nem határoz meg időtartamot, amely alatt az ENAR nyilvántartásban folyamatosan regisztrálnak kell lennie az egyedeknek. A mezőgazdasági támogatási jellegű ügyekben alperes álláspontjával ellentétben az Ákr. alkalmazható, és kifogásolta a visszafizetési kötelezettség összecszerűségét illetve, hogy az elsőfokú hatóság a hivatalból megindított ellenőrzési eljárásról nem értesítette. Szerinte sérült a Támogatási tv. 47. § (3) bekezdése és 46. § (2) bekezdése a nem megfelelő vizsgálat okán, valamint a Támogatási tv. 69. § (1) bekezdés a) pontjára az alperes tévesen hivatkozott. Kifogásolta, hogy a fellebbezést az alperes nem bírálta el, amelynek révén sérült a Támogatási tv. 57/C. § (1) bekezdése.

[10] Az alperes védiratában - határozati indokainak fenntartása mellett - a kereset elutasítását kérte.

Az előzményi elsőfokú ítélet és a Kúria döntése

[11] Az elsőfokú bíróság a 2022. november 4-én kelt 2.K.700.608/2022/6. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

[12] A Kúria a Kfv.V.35.025/2023/10. számú végzésével (a továbbiakban: a Kúria korábbi végzése) az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A felülvizsgálati bíróság szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte annak vizsgálatát, hogy a felperes mesterségesen teremtette-e meg a szükséges feltételeket. Ebben a körben minősítette alaposnak a Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati kérelmét és a megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak döntenie kell abban a kérdésben, hogy megvalósult-e a támogatási feltételek mesterséges megteremtése, és így jogszerű szankciót alkalmazott-e az alperes. Abban a körben, hogy a felperes 15 anyaállat vonatkozásában nem teljesítette a támogatási feltételeket, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbírálta, e kérdés nem képezhetette a megismételt eljárás tárgyát.

A jelen felülvizsgálat tárgyát képező elsőfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálni kért 2.K.700.165/2024/12. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú hatóság határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

[14] Kifejtette, az első- és a másodfokú határozatból nem állapítható meg, hogy a hatóságok mit értek a feltételek mesterséges megteremtése alatt. Az elsőfokú határozat megállapításával szemben az adatok utólagos visszavonásának ténye és körülményei nem támasztják alá, hogy a támogatási feltételeket a felperes mesterségesen teremtette meg. E körben rögzítette a törvényszék, hogy az 508 egyed kapcsán csak 15 egyed tekintetében történt meg a kijelentés, 493 egyed továbbra is szerepelt az ENAR-nyilvántartásban. A Jogcímrendelet 13. § (1), (3) bekezdése alapján az irányadó időpont a birtokon tartási nap, azaz 2018. március 31. Erre az időpontra vonatkoztatva kellett a bíróságnak megállapítania, hogy fennállt-e a feltételek mesterséges megteremtése.

[15] Ennek kapcsán felhívta az alperest, nyilatkozzon, hogy az érintett 493 egyed vonatkozásában mit ért a feltételek mesterséges megteremtése alatt, az milyen módon valósult meg a felperes részéről, és milyen bizonyítékok támasztják azt alá. Az alperes a felhívásra közölte, hogy a feltételek mesterséges megteremtésére irányul minden olyan cselekedet, amellyel azt kívánja elérni a kérelmező, hogy tejtermelésre alkalmatlan szarvasmarhára kapjon tejhasznú tehéntartás támogatása jogcímén bizonyos összeget. Példaként hozta fel, hogy ha egy kérelmező a bikájának nemét női ivarra módosítja és bejelent rá egy ellést, azzal mesterségesen teremti meg a feltételt, vagy ha a kérelmező szaporodásképtelen női ivarú szarvasmarhára jelent be ellést. Közölte, hogy felperes részéről fentiek megvalósultak, miután 15 állat tekintetében olyan elléseket jelentett be az ENAR-ba, amik nem történtek meg, azaz nem volt alátámasztható a bejelentett ellés. Az ezt alátámasztó bizonyítékok kapcsán előadta, hogy a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a fel nem használt szabad füljelzőkhöz kapcsolódó WEBENAR-on keresztüli valóságnak meg nem felelő bejelentések történtek. Ennek következtében az elléssel a valóságban nem rendelkező, így a támogatási feltételeknek nem megfelelő egyedekhez az ENAR-nyilvántartás adatainak manipulálásával jött létre ellési adat. A hamis ellési adatok az ENAR rendszerből törlésre kerültek, mivel a határozathozatalt és a támogatás folyósítását követően a felperes a valóságnak nem megfelelő bejelentéseket visszavonta. A 15 érintett egyed a támogatás odaítélését követően rövid időn belül kikerült a felperes tenyészetéből.

[16] Az elsőfokú bíróság az alperesnek ezen magyarázatát a feltételek mesterséges megteremtése kapcsán nem fogadta el. Leszögezte, hogy az alperesnek a feltételek mesterséges megteremtését nem a nyilvántartásból törölt 15, hanem a törléssel nem érintett 493 egyed kapcsán kellett volna bizonyítania. Az alperes ezt meg sem kísérelte, 6. számú előkészítő iratában 15 egyedre vonatkoztatta a megállapításait, ami indifferens, mert azokkal kapcsolatban a Kúria megállapította, hogy fennálltak a visszakövetelés feltételei. A 493 ENAR-nyilvántartásba bejelentett és ott folyamatosan szereplő egyed tekintetében az alperes sem a határozatában, sem pedig a 6. számú előkészítő iratában semmit sem állapított meg. Mivel alperesnek kellett volna bizonyítania az összeg visszafizetésének ténybeli és jogalapját, és erre a bizonyításra nem került sor, a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

[17] A Pécsi Törvényszék 2.K.700.606/2022/6. számú ítéletével kapcsolatban rögzítette, hogy ezen ítélettel a kereset - a jelen ügyben hozott elsőfokú ítélet szerinti

indokokkal - elutasításra került. Eltérő számú regisztrált egyed és eltérő számú törölt ellés miatt a tényállás számszakilag ugyan eltért, de a bíróság megítélése szerint abban az ügyben a visszakövetelést megalapozta az, hogy az ellések nem szerepeltek folyamatosan az ENAR-nyilvántartásban. A kereset elutasítására azért került sor, mert az alperesnek nem kellett vizsgálnia a meg nem felelés arányát. Ezen ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria Kfv.I.35.021/2023/8. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, rögzítve, hogy a tejhasznú tehéntartás támogatási feltételeinek való megfelelés ellenőrzése során nem a támogatási időszak, hanem a birtokon tartási határnap az irányadó. Az e végzés folytán indult új eljárásban a Pécsi Törvényszék a 2.K.700.510/2023/9. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a közlésre visszamenőleges hatállyal hatályon kívül helyezte, nem kötelezte azonban az elsőfokú bíróságot új eljárásra, mivel a Kúria végzése nem tett különbséget az eredetileg bejelentett illetve a törölt egyedek vonatkozásában. Valamennyi egyed tekintetében annak vizsgálatát rendelte el, hogy fennállt-e a feltételek mesterséges megteremtése. A megismételt eljárásban a bíróság rögzítette, hogy ez nem állt fenn, ekként a visszafizetésre kötelező határozatot hatályon kívül helyezte. Ismertette a jelen ügy kapcsán a Kfv.V.35.025/2023/10. számú végzés tartalmát.

[18] **A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem**

[19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a törvényszék új eljárásban hozott 2.K.700.165/2024/12. számú ítélete jogszerűségének vizsgálatát kérte.

[20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a 1306/2013/EU rendelet 60. cikkében, a Támogatási tv. 55. § (1) bekezdésében foglaltakat, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346.§ (5) bekezdését is. Előadta, hogy a Kúria közel azonos tényállás mellett hozott Kfv.V.35.127/2023/8. számú ítéletében foglaltakkal is ellentétes az elsőfokú bíróság ítélete. Idézte a Kfv.V.35.025/2023/10. számú végzés [39],[43] és [44] pontját, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletének [55] pontját. A Kfv.V.35.127/2023/8. számú ítélet [60] pontja szerint „... ahhoz tehát hogy a részleges meg nem felelés esetén a teljes támogatási összeg a Rendelet 60. cikke alapján visszakövetelhető legyen, a hatóságnak bizonyítania szükséges, hogy a felperes magatartása folytán a támogatási célok nem teljesültek”. Figyelemmel ezen kúriai ítéletre, valamint a Kúria korábbi végzésében foglalt megállapításokra, az elsőfokú ítélet nem megalapozott.

[21] Az alperesi hatóságnak ugyanis a feltételek mesterséges megteremtését kellett igazolnia, vagyis azt, hogy a felperes magatartása folytán a támogatási célok nem teljesültek. Az alperes ennek kapcsán terjesztette elő a perben a nyilatkozatát. Idézte a 1306/2013/EU rendelet 60. cikkét, amelyben foglalt záradéknak megfelelő Támogatási tv. 55. § (10) bekezdésére is utalt. Ezen rendelkezések értelmében - ellentétben a felülvizsgálat tárgyát képező elsőfokú ítélettel, amely szerint 493 egyed meg nem felelését kellett volna a hatóságnak bizonyítania - annak vizsgálata és igazolása volt indokolt, hogy a szükséges támogatási feltételeket mesterséges körülmények létrehozásával (jelen esetben 15 egyed vonatkozásában) azért teremtette meg a felperes, hogy az adott támogatási intézkedés céljával

ellentétes előnyhöz jusson. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen értelmezte és alkalmazta az irányadó jogszabályhelyeket és vont le tévesen jogi következtetést, valamint a Kúria iránymutatásával ellentétesen járt el.

[22] Hangsúlyozta, a Kúria is rámutatott, amennyiben a feltételek mesterséges megteremtése kerül megállapításra, úgy a visszaélések szankcionálását meghatározó 1306/2013/EU rendelet 60. cikke szerint teljes visszakövetelésnek van helye, függetlenül a szabálytalansággal nem érintett egyedek számától. A tárgyi ügyben nincs relevanciája tehát annak, hogy a fennmaradó 493 egyed megfelelt-e a támogatási feltételeknek és azok vonatkozásában esetlegesen nem merült fel a jogosultsági feltételek mesterséges megteremtése. A jelen ügyben irányadó kúriai végzésben is rögzítésre került, hogy a felperes 15 anyaállat vonatkozásában nem teljesítette a támogatási feltételeket. A megismételt eljárásban a bíróságnak ezen 15 egyed tekintetében kellett volna megvizsgálnia, hogy a hatóság jogszerűen állapította-e meg, hogy a felperes mesterségesen teremtette meg a jogosultsági feltételek teljesítéséhez szükséges körülményeket azzal, hogy a felperes nem valós adatokat jelentett be. A vonatkozó jogszabályok értelmében nincs jelentősége annak, hogy csak egy, néhány, vagy valamennyi egyed tekintetében megállapítható a körülmények mesterséges megteremtése, ugyanis annak elég egy egyed kapcsán felállnia, ami a jelen ügyben a kérelem elutasítását, nem pedig a korábban megítélt támogatási összeg teljes visszakövetelését eredményezi. Hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.115/2023/9. számú ítéletére, amelyet hasonló tényállás mellett hozott a Kúria és a hatóság szintén ellési adatok utólagos törlése miatt állapította meg, hogy az ügyfél a korábbi határozatban megítélt támogatást jogosulatlanul vette igénybe.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a 2.K.700.165/2024/12. számú ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a törvényszék a Kúria Kfv.V.35.025/2023/10. számú végzésében foglalt iránymutatásától nem térhetett el. Ezért az alperes által hivatkozott kúriai döntések jelen ügyben nem bírnak relevanciával. Az alperes által elmulasztott bizonyítás, illetve annak sikertelensége nem róható a felperes terhére. Az alperesi értelmezés kiüresítené a 640/2014/EU rendelet 31. cikkében foglaltakat, amennyiben a meg nem felelésnek elegendő egy egyed kapcsán fennállnia, ez pedig megalapozza a kérelem elutasítását és a teljes támogatási kérelem elutasítását. A mesterséges körülmények megteremtésének megállapításával összefüggésben a Kúria, valamint az Európai Unió Bíróságának következetes gyakorlata szerint a visszaélés megállapításához két szükséges elem (objektív és szubjektív elem) fennállásának bizonyítására van szükség az alperes részéről. Mindezek alapján az alperesi intézkedés jogalapja nem áll fenn.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[25] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria jogerős ítélete – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati

kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[26] A Kúria elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett-e a Kúria korábbi végzésében a megismételt eljárásra adott iránymutatásnak, miszerint az elsőfokú bíróságnak az új eljárásban döntenie kellett abban a kérdésben, hogy megvalósult-e a támogatási feltételek mesterséges megteremtése és így jogszerű szankciót alkalmazott-e az alperes. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban vizsgálat tárgyává tette a felülvizsgálati bíróság által előírt ezen szempontot, azonban az abból levont jogkövetkeztetésének indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.

[27] A Kúria korábbi végzésében levezette, hogy mivel a Jogcímrendelet 9. § (6) bekezdésének egyértelmű rendelkezése összeköti az ENAR adatokat és a támogatási feltételeket, az adott támogatási jogcím vonatkozásában igényelt állatokra vonatkozó adminisztratív ellenőrzés során a Jogcímrendelet 9. § (6) bekezdése szerint kizárólag azon adatok tekinthetők a támogatás szempontjából elfogadhatónak és támogatás csak azon adatok figyelembevételével állapítható meg, amelyek a szarvasmarha ENAR-ba bejelentésre kerültek és abban szerepelnek. Ennek indokait a Kúria korábbi végzése ([37] pont) részletesen tartalmazza, indokát adva annak a megállapításnak, hogy amennyiben az adminisztratív ellenőrzés időpontjában az ENAR nem tartalmazza az ellést, mert az ügyfél azt törölte, az ellés meg nem történtnek minősül. Ez alapján vonta le azt a következtetést a felülvizsgálati bíróság, hogy a felperes 15 anyaállat vonatkozásában nem teljesítette a támogatási feltételeket.

[28] A jogkövetkezmények szempontjából azonban - a Rendelet 60. cikke és a Támogatási tv. 55.§ (10) bekezdése alapján - annak a hatósági megállapításnak van jelentősége, hogy a támogatás megszerzése érdekében a felperes az ENAR adatai alapján mesterségesen teremtette-e meg a jogosultsági feltételeket. Ezért a hatóságnak, illetve a közigazgatási per bíróságának is azt kellett vizsgálnia, hogy az adott támogatási intézkedés céljaival ellentétes előnyhöz jutott-e a felperes, oly módon, hogy az intézkedésben való részvételhez szükséges feltételeket mesterséges körülmények létrehozásával teremtette meg.

[29] A törvényszék megvizsgálta a felülvizsgálati bíróság által előírtak alapján a feltételek mesterséges megteremtésére vonatkozóan az első- és másodfokú határozatot, s mivel azt nem tartotta elégségesnek, nyilatkozatra is felhívta az alperest, azonban az alperes nyilatkozatában foglaltak alapján úgy ítélte meg, hogy az alperes nem bizonyította a feltételek felperes által történt mesterséges megteremtését. Ez az álláspontja abból az értelmezésből következik, hogy az alperesnek a feltételek mesterséges megteremtését nem a nyilvántartásból törölt 15, hanem a törléssel nem érintett 493 egyed kapcsán kellett volna bizonyítania, de az alperes ezt meg sem kísérelte, illetve sem határozatában, sem előkészítő iratában ezzel kapcsolatban semmit nem állapított meg.

[30] A Rendelet 60. cikke szerint a különös rendelkezések sérelme nélkül nem részesíthetők az ágazati mezőgazdasági jogszabályok által biztosított előnyökben olyan természetes vagy jogi személyek, akikről, vagy amelyekről megállapítást nyer, hogy – az említett jogszabályok célkitűzéseivel ellentétesen – mesterségesen teremtették meg a szóban forgó előnyök megszerzéséhez szükséges feltételeket.

[31] A Kúria korábbi végzésében ([42] pont) a Rendelet 60. cikkére alapozva hangsúlyozta, hogy az elsőfokú hatóság a határozatát kifejezetten a támogatási feltételek mesterséges megteremtésére alapította és ennek alapján vonta vissza a kérelemnek helyt adó határozatát, illetve kötelezte a felperest a teljes támogatási összeg visszafizetésére, a felperes pedig fellebbezését e körben terjesztette elő, az alperes ezen tartalmú elsőfokú döntést hagyta helyben másodfokú határozatával.

[32] Az a körülmény, hogy 15 anyaállat vonatkozásában nem teljesítette a támogatási feltételeket a felperes, akkor jár a kérelem elutasításával, tehát azzal, hogy az ágazati mezőgazdasági jogszabályok által biztosított előnyökben nem részesíthető a felperes, amennyiben a jogszabályok célkitűzéseivel ellentétesen, mesterségesen teremtette meg a szóban forgó előnyök megszerzéséhez szükséges feltételeket. Ezért az alkalmazandó szankció szemszögéből a felperes magatartását kell vizsgálni és értékelni a támogatási feltételek megteremtésével összefüggésben és azt, hogy a feltételek mesterséges megteremtésére került sor a felperes által, a hatóságnak kell bizonyítania. Önmagában az a körülmény, hogy a támogatási feltételeket a 15 anyaállat vonatkozásában felperes nem teljesítette, még nem vezet ilyen jogkövetkezményre.

[33] Ezzel szemben az, hogy a Rendelet 60. cikke és a Támogatási tv. 55. § (10) bekezdése alapján a feltételek mesterséges megteremtésére került sor a felperes által, a felperes magatartásának vizsgálata és értékelése alapján dönthető el. Azt kell vizsgálni, hogy megvalósult-e a támogatási feltételek mesterséges megteremtése a felperes részéről azzal a magatartással, hogy a 2018. évi tejhasznú tehéntartás támogatás megállapítása iránti kérelemben hivatkozott és az ENAR-nyilvántartásban regisztrált 508 egyedből a kérelem benyújtását követően a felperes 15 egyed vonatkozásában az ellési eseményt törölte, és azok az ENAR-nyilvántartás regisztrációjából kikerültek. Ezzel kapcsolatos megállapításairól és azok bizonyítékairól határozatának indokolásában számot kell adnia.

[34] A törvényszék felülvizsgálati ítéletével az első- és másodfokú határozatot is hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte és azt írta elő az új eljárásra, hogy az alperesnek adottnak kell vennie, hogy 15 anyaállat tekintetében a felperes nem teljesítette a támogatási feltételeket, adottnak kell tekintenie azt is, hogy 493 egyed vonatkozásában fennálltak a feltételek. Ezen ténybeli alapvetés mellett kell meghozni az elsőfokú hatóságnak az új határozatot arra figyelemmel, hogy az első- és másodfokú határozatokból nem állapítható meg, hogy a hatóságok konkrétan mit értettek a feltételek mesterséges megteremtése alatt, az e körben felhívásra előadott alperesi nyilatkozatban foglaltakat pedig nem fogadta el az elsőfokú bíróság.

[35] A Kúria a törvényszéknek az első- és másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelező rendelkezését nem érintette, azonban - eltérő jogi álláspontja következtében - a jogerős ítéletet az indokolás módosításával tartotta fenn hatályában a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján. Az indokolás módosítását pedig a fentiek szerinti jogértelmezésen túl, az abból következő, az új eljárásra adott eltérő előírások is indokolták. A hatóságnak tehát az új eljárás során adottnak kell vennie, hogy 15 anyaállat tekintetében a felperes nem teljesítette a támogatási feltételeket és ezen ténybeli alapvetés mellett kell meghoznia az új határozatot, de az alkalmazandó szankció szempontjából vizsgálnia kell azt, hogy megvalósult-e a támogatási feltételek mesterséges

megteremtése a felperes részéről azzal a magatartással, hogy a 2018. évi tejhasznú tehéntartás támogatás megállapítása iránti kérelemben hivatkozott és az ENAR-nyilvántartásban regisztrált 508 egyedből a kérelem benyújtását követően 15 egyed vonatkozásában az ellési eseményt törölte, és azok az ENAR-nyilvántartás regisztrációjából kikerültek. Ezzel kapcsolatos megállapításairól és azok bizonyítékairól határozatának indokolásában számot kell adnia.

A döntés elvi tartalma

A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet elutasítja, amennyiben az ügyfél az intézkedésben való részvételhez szükséges feltételeket mesterséges körülmények létrehozásával azért teremtette meg, hogy az adott támogatási intézkedés céljaival ellentétes előnyhöz jusson.

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] A Kúria felülvizsgálati illeték viseléséről vonatkozó rendelkezése az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésén, (3) bekezdés d) pontján, valamint 50. § (1) bekezdésén, továbbá a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdésén, és 102. § (1) bekezdésén alapul. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó.

[38] Mivel az alperes felülvizsgálati kérelmében perköltség iránti igényt nem terjesztett elő és azt nem számította fel, a Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségről mellőzte a rendelkezést.

[39] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 27.

dr. Darák Péter s.k.
Gizella s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
Stefancsik Márta s.k.

dr.

Kúria
V.Kfv.35.261/2024/5-I

11

bíró

bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő